

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL A. M. 2018-08-28 PRAŠYMO**

2018 m. spalio 30 d. Nr. S- 184 (7-170/2018)

Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Galiauskaitės
Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus – pranešėjas
Vilmos Vildžiūnaitės

sekretoriaujant

Ramutei Matkevičienei

mokesčių mokėtojui ir
mokesčių administratoriaus atstovui
nedalyvaujant

2018 m. spalio 9 posėdyje išnagrinėjusi A. M. (toliau – Pareiškėjas) 2018-08-28 prašymą atnaujinti skundo padavimo terminą Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2018-03-28 sprendimui Nr. (21.63-32)FR0682-93 apskūsti,
n u s t a t ė:

Inspekcija 2018-03-28 sprendimu Nr. (21.63-32)FR0682-93 patvirtino Inspekcijos 2018-02-09 patikrinimo aktą ir jame papildomai apskaičiuotą 23957,03 gyventojų pajamų mokesčių (toliau – GPM), apskaičiavo 6587,76 Eur GPM delspinigius ir skyrė 11978,52 Eur GPM baudą (50 proc. mokesčio dydžio). Ginčo mokestinė prievolė Pareiškėjui apskaičiuota pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą, t. y. vadovaujantis 2004-04-13 Mokesčių administravimo įstatymo Nr. IX-2112 (toliau – MAĮ) 70 straipsnio 1 dalies nuostatomis, mokesčių administratoriui konstatavus, kad Pareiškėjas ir jo sutuoktinė A. J. 2012–2016 metais gavo nedeklaruotų ir neapmokestintų pajamų, kurių šaltiniai mokesčių administratoriui nežinomi, t. y. konstatavo, jog Pareiškėjas su sutuoktine tikrintuoju laikotarpiu gavo iš viso 419116,05 Lt ir 161173,63 Eur pajamas, nuo kurių neapskaičiavo ir nesumokėjo GPM. Atsižvelgiant į tai, pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą Pareiškėjui papildomai apskaičiuota aukščiau nurodyta mokestinė prievolė ir su ja susijusios sumos.

Inspekcija nurodytąjį sprendimą su 2018-04-04 lydraščiu Nr. (17.17-40) RES-56766 registruotu laišku (perduota paštui 2018-04-05, registruotos siuntos Nr. RN487099761LT) išsiuntė Pareiškėjui 2018-04-05 deklaruotos gyvenamosios vietos adresu: X, Vilnius.

Lietuvos pašto internetiniame puslapyje www.post.lt pateikta bendro pobūdžio informacija, kad siunta Nr. RN487099761LT įteikta gavėjui 2018-04-09.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) 2018-08-31 gavo Pareiškėjo 2018-08-28 prašymą atnaujinti skundo padavimo terminą Inspekcijos

2018-03-28 sprendimui Nr. (21.63-32)FR0682-93 apskūsti, kartu Pareiškėjas Komisijai pateikė skundą dėl minėto Inspekcijos sprendimo.

Pareiškėjas nurodė, kad apie jam apskaičiuotą mokesstinę prievolę sužinojo tik 2018 m rugpjūčio mėn., kuomet buvo apribota jo teisė disponuoti esamomis sąskaitomis banke „Swedbank“. Pareiškėjo teigimu, pradėjus domėtis šiuo klausimu, Inspekcijoje jam buvo nurodyta, jog yra priimtas Inspekcijos 2018-03-28 sprendimas Nr. (21.63-32)FR0682-93 ir paaiškėjo, kad skundžiamas sprendimas buvo siųstas adresu: X, Vilnius. Pareiškėjas paaiškina, kad nors šiuo adresu yra registruotas, tačiau realiai negyvena. Šiuo adresu, kaip teigė Pareiškėjas, gyvena jo uošvis B. J., kuris serga Alzheimerio liga (*prie skundo pridedami dokumentai: Vilniaus m. savivaldybės 2018-07-09 pažyma dėl specialiųjų poreikių lygio nustatymo B. J. Nr. A733-1754/18(2.11.2.13-SR2), Neįgalumo ir darbingumo nustatymo tarnybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos Vilniaus V teritorinio skyriaus 2018-05-30 sprendimas dėl B. J. specialiųjų poreikių Nr. STS-154 bei Specialiųjų poreikių nustatymo pažyma Nr. 2298*).

Taip pat Pareiškėjas nurodė, kad kreipėsi į teisininką, nes pačiam Pareiškėjui, kadangi jis nėra teisininkas, nėra suprantama, kaip vyksta mokesčių administratoriaus patikrinimai, kokia šių veiksmų apskundimo tvarka, pasekmės ir terminai bei kaip vyksta papildomai apskaičiuotų sumų išieškojimas.

Pareiškėjas teigė, kad B. J. (Pareiškėjo uošvis) paėmė Pareiškėjui adresuotą Inspekcijos sprendimą, tačiau dėl savo ligos Inspekcijos sprendimo jam neperdavė. Pareiškėjas nurodė, kad Inspekcijos sprendimą aptiko B. J. spintoje adresu: X, Vilnius, kuriuo negyvena.

Pareiškėjas akcentavo, kad negavęs Inspekcijos sprendimo, negalėjo pasinaudoti galimybe pateikti savo argumentų ir įrodymų dėl Inspekcijos sprendimo. Nurodė, jog teisėjų kolegija civilinėje byloje Nr. 3K-3-752/2003 konstatavo, kad tokia priežastis (*kasatorei nebuvo žinoma apie jos atžvilgiu priimtą sprendimą*) gali būti laikytina svarbia, nes šiuo atveju svarbus yra realus (faktinis) byloje dalyvaujančio asmens sužinojimas apie priimtą teismo sprendimą. Pareiškėjas taip pat pabrėžė, kad svarbia priežastimi ieškinio senaties terminui atnaujinti gali būti ir sąžiningas suklydimas dėl teisinio neišprusimo adekvačiai nesuvokus teisinės situacijos (civ. byla Nr. 3K-3-851/2002). Pareiškėjo teigimu, šią praktiką privalu taikyti ir ginčo atveju, nes tokia situacija buvo ir Pareiškėjo atveju netinkamai įteikiant Inspekcijos sprendimą.

Pareiškėjo teigimu, jis pateikė argumentus ir įrodymus, kad jam, veikiant pagal apdairaus ir rūpestingo asmens elgesio standartą, buvo objektyvių kliūčių pačiam ar per įgaliotą asmenį laiku pateikti skundą Komisijai. Nagrinėjamu atveju buvo objektyvių aplinkybių, kurios nepriklausė nuo jo valios ir kurios galėtų būti pripažintos svarbiomis termino paduoti skundą Komisijai praleidimo priežastimis.

Komisija konstatuoja, kad Pareiškėjo prašymas netenkintinas.

Pagal MAĮ 152 str. 2 dalį skundas Komisijai turi būti paduodamas raštu ne vėliau kaip per 20 dienų nuo centrinio mokesčių administratoriaus skundžiamo sprendimo įteikimo mokesčių mokėtojui arba per 20 dienų nuo termino sprendimui dėl mokesčio ginčo priimti pasibaigimo dienos. Minėto straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad mokesčių mokėtojui, praleidusiam skundo padavimo terminą dėl priežasčių, kurias ikiteisminė mokesčių ginčą nagrinėjanti institucija pripažįsta svarbiomis, šis terminas minėtos institucijos sprendimu gali būti atnaujintas.

Iš minėto teisinio reglamentavimo matyti, kad būtina sąlyga praleistam terminui atnaujinti yra tai, jog turi egzistuoti svarbios priežastys, kurios sutrukdė asmeniui nustatytu laiku paduoti skundą dėl atitinkamo centrinio mokesčių administratoriaus sprendimo. MAĮ nėra pateiktas sąrašas aplinkybių, kurioms esant būtų suteikta galimybė atnaujinti praleistą terminą skundui paduoti. Tai ikiteisminei mokesčių ginčą nagrinėjančiai institucijai įstatymų leidėjo suteikta diskrecijos teisė (MAĮ 152 str. 3 d.).

MAĮ 164 str. 3 dalyje nustatyta, kad registruotu laišku dokumentai siunčiami pagal mokesčių mokėtojo registre nurodytą mokesčių mokėtojo adresą arba mokesčių mokėtojo nurodytą adresą korespondencijai gauti. Dokumentų, siunčiamų registruotu laišku, įteikimo mokesčių mokėtojui diena laikoma penkta darbo diena, einanti po mokesčių administratoriaus siunčiamos korespondencijos perdavimo paštui dienos.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) yra pažymėjęs, kad aptartomis MAĮ 152 str. 2 dalies ir 164 str. 3 dalies nuostatomis siekiama garantuoti operatyvų mokestinio ginčo nagrinėjimo procesą, teisingą ir savo laiku atliekamą mokesčių surinkimą į valstybės biudžetą bei užtikrinti teisinių santykių stabilumą. MAĮ nustatytas trumpas terminas skundai paduoti įpareigoja asmenis savo procesinėmis teisėmis naudotis itin operatyviai, atidžiai, rūpestingai bei sąžiningai, nes priešingu atveju jų teisė pateikti skundą nebus ginama (2017-02-02 nutartyje adm. byloje Nr. eA-190-492/2017).

LVAT, aiškindamas MAĮ 164 str. 3 dalyje įtvirtintos normos reikšmę, taip pat yra nurodęs, jog pirmenybė paprastai yra teikiama faktiniam, o ne MAĮ 164 str. 3 dalyje nurodytam momentui. MAĮ 164 str. 3 dalyje įtvirtinta taisyklė yra taikoma tada, kai byloje nėra duomenų (įrodymų) apie faktinį sprendimo įteikimą mokesčių mokėtojui arba yra kitos priežastys, pateisinančios minėtos prezumpcijos taikymą (pvz., mokesčių mokėtojo nesąžiningumas). Tokia praktika užtikrina, kad byloje mokesčių mokėtojui pateikus įrodymus dėl faktinės centrinio mokesčių administratoriaus sprendimo gavimo dienos, bus vadovaujamosi teisingumo, protingumo ir sąžiningumo principais, o tokių duomenų nesant, bus vadovaujamosi MAĮ 164 str. 3 dalies imperatyvia nuostata, taip garantuojant operatyvų mokestinio ginčo nagrinėjimo procesą bei teisingą ir laiku atliekamą mokesčių surinkimą į valstybės biudžetą (2011-03-15 nutartis adm. byloje Nr. A¹⁴³-422/2011, 2012-12-18 nutartis adm. byloje Nr. A⁶⁰²-2982/2012, 2017-02-02 nutartis adm. byloje Nr. eA-190-492/2017, 2018-10-09 nutartis adm. byloje Nr. eAS-708-602/2018).

Kaip minėta, Inspekcijos 2018-03-28 sprendimas Nr. (21.63-32)FR0682-93 Pareiškėjui jo deklaruotos gyvenamosios vietos adresu (X, 04323 Vilnius) išsiųstas registruotu laišku, kurį Inspekcija perdavė paštui 2018-04-05 (Inspekcijos pateiktas Lietuvos paštui pateiktų registruotų laiškų sąrašas Nr. / 12584-104-24435; pašto siunta Nr. RN487099761LT). Pagal MAĮ 164 str. 3 dalies nuostatas šio laiško įteikimo Pareiškėjui diena laikytina penkta darbo diena, einanti po 2018-04-05, t. y. 2018-04-12. Terminas minėtam Inspekcijos sprendimui apskūsti skaičiuojamas nuo 2018-04-13 ir pasibaigia 2018-05-02 (imtinai). Kita vertus, byloje pateikti duomenys, kad faktiškai pašto siunta Nr. RN487099761LT, siūsta Pareiškėjui adresu: X, 04323 Vilnius, įteikta gavėjui 2018-04-09, pasirašė Pareiškėjo uošvienė A. J. (AB Lietuvos pašto 2018-10-17 raštu Nr. 3-05344 Komisijai pateikta informacija). Pareiškėjas skundą dėl ginčijamo Inspekcijos sprendimo ir prašymą atnaujinti skundo padavimo terminą Komisijai (tiesiogiai) el. paštu info@mgk.lt pateikė 2018-08-31. Taigi Pareiškėjas skundą dėl ginčijamo Inspekcijos sprendimo Komisijai pateikė praleidęs MAĮ 152 str. 2 dalyje įtvirtintą skundo dėl centrinio mokesčių administratoriaus sprendimo padavimo terminą, skaičiuojant terminą tiek nuo MAĮ įtvirtinto skaičiavimo momento, tiek nuo faktinio sprendimo įteikimo Pareiškėjui.

Komisija pažymi, jog LVAT 2010-11-19 nutartyje A⁵⁵⁶-1233/2010 nurodė, kad siuntos įteikimas mokėtojo namiškiams reiškia, kad apie gautus dokumentus mokėtojas galėjo būti informuotas pakankamai operatyviai. Jei ir buvo kliūčių tai padaryti, mokėtojas tokių įrodymų į bylą nebuvo pateikęs, todėl LVAT konstatavo, kad mokėtojui (gavėjui) siunta įteikta laiku ir tinkamai. Be to, LVAT 2011-04-04 nutartyje administracinėje byloje Nr. A⁴³⁸-1019/2011, kurioje nustatytos aplinkybės, kad apie pašto siuntos gavimą pasirašė pareiškėjos sutuoktinis, pažymėjo, jog „iš šios teisės normos (MAĮ 164 str. 3 d.) matyti, kad registruotu laišku siunčiamo dokumento įteikimas mokesčio mokėtojui nėra siejamas su reikalavimu pasirašyti asmeniškai pačiam mokesčio mokėtojui ar kitam asmeniui apie tokio dokumento gavimą. Šiuo atveju, tokios korespondencijos įteikimas yra siejamas tik su faktine aplinkybe – korespondencijos perdavimo paštui data, nuo kurios pradedamas skaičiuoti penkių darbų dienų terminas korespondencijai įteikti, kuriam pasibaigus laikoma, kad korespondencija mokesčio mokėtojui yra įteikta tinkamai. Šis teisinis reguliavimas lemia, kad byloje nagrinėjamu atveju teisine prasme yra nesvarbu, ar mokėtoja, ar kitas jai atstovaujantis asmuo pasirašė registruotu laišku jai siūstą mokesčio administratoriaus korespondenciją, ar ne.“

Taigi LVAT praktikoje siuntų įteikimas kartu gyvenantiems artimiesiems laikomas tinkamu siuntos įteikimu.

Pareiškėjas aplinkybės, kad skundą Komisijai dėl skundžiamo Inspekcijos sprendimo pateikė praleidęs MAĮ įtvirtintą skundo padavimo terminą, neginčija ir prašo šį terminą atnaujinti. Paaikškina, kad adresu: X, Vilnius, negyvena, šiuo adresu gyvena jo uošvis, sergantis Alzheimerio

liga, kuris ir paėmė Pareiškėjui adresuotą pašto siuntą, tačiau dėl ligos laiško Pareiškėjui neperdavė. Teigia, kad laišką rado uošvio spintoje. Taip pat nurodo apie apskaičiuotą mokesstinę prievolę sužinojęs tik 2018 m rugpjūčio mėn., apribojus jo teisę disponuoti lėšomis banko sąskaitoje.

MAI 164 straipsnio 1 dalis nustato, kad registruotu laišku dokumentai siunčiami pagal mokesčių mokėtojo registre nurodytą mokesčių mokėtojo adresą arba mokesčių mokėtojo nurodytą adresą korespondencijai gauti. Tais atvejais, kai minėtų duomenų mokesčių administratorius neturi, dokumentai siunčiami pagal atitinkamame registre nurodytą mokesčių mokėtojo adresą (juridiniams asmenimis – pagal juridinių asmenų registre nurodytą adresą, fiziniams asmenims – gyventojų registre nurodytą adresą). Pažymėtina ir tai, kad MAI 149 straipsnis nustato, kad mokesčių mokėtojas privalo pranešti ikiteisminei mokesstinį ginčą nagrinėjančiai institucijai apie savo adreso pasikeitimą mokesstinio ginčo proceso metu. Jeigu tokio pranešimo nėra, ikiteisminių mokesstinį ginčą nagrinėjančių institucijų sprendimai ir kita informacija yra siunčiami paskutiniu nurodytomis institucijos žinomu adresu ir laikomi įteiktais, nors mokesčių mokėtojo adresas ir būtų pasikeitęs.

Komisija atkreipia dėmesį, kad byloje nėra pateikta jokių įrodymų dėl mokesčių administratoriaus atliekamų administravimo procedūrų metu buvusio kito Pareiškėjo adreso korespondencijai gauti. Pareiškėjas informacijos apie pasikeitusį jo gyvenamosios vietos adresą (ar adresą korespondencijai gauti) mokesčių administratoriui nepateikė. Pareiškėjas prašyme Komisijai tik nurodė, kad adresu: X, Vilnius, negyvena. Nors pačiame prašyme prie savo vardo ir pavardės Pareiškėjas yra nurodęs „g1“, tačiau, ar būtent šiuo adresu Pareiškėjas šiuo metu gyvena (ir nuo kada), nėra aišku, nes Pareiškėjas į Komisijos 2018-10-09 posėdį neatvyko (*Komisijos 2018-09-27 pranešimas Nr. 5-747 (7-170/2018) apie Komisijos posėdį buvo išsiųstas Pareiškėjo prašyme Komisijai nurodytu adresu: g1, 10244 Vilnius*). Lietuvos pašto internetiniame puslapyje www.post.lt pateikta bendro pobūdžio informacija, kad siuntos Nr. RE060188073LT (Komisijos pranešimas apie posėdį) įteikti nepavyko, o į paštą atsiimti siuntos neatvyko nei Pareiškėjas, nei jo įgaliotas asmuo. Pareiškėjas net 2018-09-05 rašte Inspekcijai, kuriuo prašė stabdyti bet kokius veiksmus dėl išieškojimo, nes padavė skundą Komisijai, nurodė adresą: X, Vilnius. Šį adresą Pareiškėjas yra nurodęs ir ranka rašytame Inspekcijai teiktame 2018-01-10 paaiškinime, taip pat byloje esančiame Pareiškėjo 2013-07-03 išduotame vekselyje. Be to, iš byloje pateiktos medžiagos matyti, kad ir kitus Inspekcijos siųstus dokumentus adresu: X, Vilnius, Pareiškėjas yra gavęs (nuoroda „siunta įteikta gavėjui“). Pavyzdžiui, minėtu adresu Inspekcijos 2017-10-31 raštu Nr. (17.17-40) RES-166607 Pareiškėjui siųstas 2017-10-25 mokesčių administratoriaus nurodymas Nr. (21.75-32) FR0706-12457 (pašto siunta Nr. RN472916755LT) įteiktas gavėjui 2017-11-02. Inspekcijos 2017-12-18 raštu Nr. (17.17-40) RES-186583 Pareiškėjui siųstas 2017-12-12 pranešimas apie mokesstinį patikrinimą Nr. (21.65-32) FR0663-347 ir 2017-12-11 mokesčių administratoriaus nurodymas Nr. (21.75-32) FR0706-14730 Pareiškėjui įteiktas 2017-12-21 (pašto siunta Nr. RN36250824). Pažymėtina, kad 2017-10-25 mokesčių administratoriaus nurodymas Nr. (21.75-32) FR0706-12457 ir 2017-12-11 mokesčių administratoriaus nurodymas Nr. (21.75-32) FR0706-14730 yra analogiško pobūdžio, t. y. mokesčių administratorius nurodė Pareiškėjui pateikti tam tikrus juridinę galią turinčius dokumentus, susijusius su Pareiškėjo vykdytais sandoriais, Pareiškėjo pajamų šaltinius pagrindžiančius dokumentus. Iš minėto Pareiškėjo Inspekcijai pateikto 2018-01-10 paaiškinimo turinio matyti, kad Pareiškėjas nurodė, jog prašomus dokumentus (išvardinti) pateiks iki š. m. sausio 16–17 d. Mokesčių administratorius, atsižvelgdamas į Pareiškėjo pateiktą 2018-01-10 paaiškinimą, 2018-01-15 raštu Nr. (17.17-40) RES-12273 Pareiškėjui išsiuntė 2018-01-10 mokesčių administratoriaus nurodymą Nr. (21.75-32) FR0706-234, kuris Pareiškėjui minėtu adresu įteiktas 2018-01-18 (pašto siunta Nr. RN472758799LT). Byloje taip pat pateiktas Pareiškėjo mokesstinio patikrinimo metu mokesčių administratoriui el. paštu 2018-02-01 pateiktas paaiškinimas dėl nekilnojamojo turto įsigijimo aplinkybių. Taigi, kaip matyti iš nurodytų aplinkybių, Pareiškėjas ne tik žinojo apie jo atžvilgiu atliekamą mokesstinį patikrinimą, tačiau deklaruotos gyvenamosios vietos adresu yra gavęs įvairius mokesčių administratoriaus dokumentus, į juos atsakęs, taip pat pats yra nurodęs savo gyvenamosios vietos adresą: X, Vilnius.

Atsižvelgdama į MAĮ nustatytą reglamentavimą dėl mokesčių mokėtojo pareigos pranešti mokesčių administratoriui apie pasikeitusį gyvenamosios vietos adresą, kurios Pareiškėjas nevykdė, į LVAT praktiką dėl pašto siuntų įteikimo mokesčių mokėtojų artimiesiems tinkamumo, į paties Pareiškėjo nurodytą būtent deklaruotos gyvenamosios vietos adresą, Komisija konstatuoja, kad Pareiškėjui adresuotos registruotos korespondencijos išsiuntimas mokesčių administratoriui žinomu Pareiškėjo gyvenamosios deklaruotos vietos adresu ir įteikimas 2018-04-09 A. J. (Pareiškėjo uošvienei), kai ši priėmė siuntą ir pasirašė registruotos pašto korespondencijos siuntos įteikimo lydraštyje, pripažintinas tinkamu Inspekcijos sprendimo įteikimu ir Pareiškėjui nuo 2018-04-09 nebuvo jokių kliūčių pateikti skundą Komisijai.

Šios bylos kontekste pažymėtina, kad aplinkybė dėl Pareiškėjo galimai kito gyvenamosios vietos adreso negali būti pripažinta svarbia termino praleidimo priežastimi, nes jos atsiradimą nulėmė paties Pareiškėjo nerūpestingumas. Inspekcija savo sprendimą 2018-04-05 išsiuntė Pareiškėjo deklaruotu gyvenamosios vietos adresu (X, Vilnius). Toks Inspekcijos sprendimo išsiuntimas atitiko MAĮ 164 straipsnio 3 dalies reikalavimus dėl registruoto laiško siuntimo adreso ir Inspekcija neturėjo jokio pagrindo savo sprendimą Pareiškėjui išsiųsti kokiu nors kitu adresu. Šiuo atveju Pareiškėjas pats privalėjo užtikrinti, kad minėtu jo adresu būtų galimybė realiai įteikti laišką adresatui, arba turėjo iš anksto informuoti Inspekciją, jeigu jo adresas pasikeitė (MAĮ 149 str.), tačiau šios pareigos, kaip minėta, Pareiškėjas nevykdė ir pats sau sukūrė neigiamas pasekmes.

Taigi, nagrinėjamu atveju, sprendžiant termino skundai paduoti atnaujinimo klausimą, vertintina, ar Pareiškėjo elgesys, siekiant įgyvendinti savo teisę apskusti Inspekcijos sprendimą, neturi aplaidumo ar piktnaudžiavimo jam suteiktomis teisėmis požymių, taip pat, ar Pareiškėjas buvo aktyvus bei sąžiningas. Šiuo konkrečiu atveju, pagal byloje esančius faktinius duomenis, negalima spręsti apie Pareiškėjo sąžiningumą, aktyvumą, siekį kuo operatyviau išnagrinėti iškilusį mokesčių ginčą, o tai byloja ne jo naudai.

LVAT yra nurodęs, jog vertinant, dėl kokių priežasčių pareiškėjas praleido įstatymo nustatytą terminą kreiptis skundu į teismą, nepakanka vien konstatuoti, kad pareiškėjas netinkamai gynė savo pažeistas teises, tačiau būtina įvertinti visas su skundo padavimu susijusias faktines aplinkybes. Viena iš tokių reikšmingų aplinkybių yra tai, ar pareiškėjas, siekdamas įgyvendinti teisę į teisminę gynybą, buvo rūpestingas, sąžiningas ir atidus. Remiantis LVAT praktika, asmenims, praleidusiems įstatymo nustatytą terminą kreiptis į teismą, taikomas rūpestingumo, sąžiningumo ir atidumo standartas. Sąžiningumo, rūpestingumo ir atidumo imperatyvai neatsiejami nuo reikalavimo aktyviai siekti savo pažeistų teisių gynimo. Šio reikalavimo neatitinka suinteresuoto asmens visiškai pasyvumas ir procesinis neveikimas (2017-03-15 *nutartis adm. byloje Nr. AS-197-146/2017*, 2018-09-25 *nutartis adm. byloje Nr. eAS-652-756/2018*).

Pagal LVAT praktiką svarbios priežasties, dėl kurios praleistas skundo padavimo terminas, sąvoka aiškinama kaip apimanti tik išskirtines, objektyvias, nuo skundą paduodančio asmens valios nepriklaususias aplinkybes (*LVAT praktikos, taikant išankstinio ginčų nagrinėjimo ne per teismą tvarką reglamentuojančias teisės normas, apibendrinimo (I dalis), publikuoto: „Administracinė jurisprudencija“, 2010, Nr. 19, 2.9. skyrius*). Pastebėtina, kad vertinimas, ar terminas kreiptis teisminės gynybos praleistas dėl svarbių priežasčių, labai priklauso nuo nagrinėjamo atvejo aplinkybių. Sprendžiant termino atnaujinimo klausimą, taip pat yra atsižvelgiama į svarbių aplinkybių atsiradimo momentą, jų egzistavimo trukmę, į tai, ar asmuo, išnykus minėtoms aplinkybėms, kreipėsi į teismą per protingą laiko tarpą. Taip pat vertintina, ar asmuo buvo pakankamai atidus, sąžiningas, ar, priešingai, savo teises įgyvendino nerūpestingai, aplaidžiai. Šia prasme kiekvienam konkrečiam atvejui taikytini ne vidutiniai, o individualūs sąžiningo, atidaus bei rūpestingo elgesio standartai (*LVAT 2007-09-19 nutartis adm. byloje Nr. A⁵⁵⁶-573/2007; 2010-08-30 nutartis adm. byloje Nr. A⁴³⁸-757/2010; 2014-04-02 nutartis adm. byloje Nr. A²⁶¹-347/2014*).

Kaip minėta, Pareiškėjas į Komisiją kreipėsi tik 2018-08-31. Pabrėžtina, kad Pareiškėjas terminą skundai dėl Inspekcijos sprendimo panaikinimo paduoti praleido būtent dėl savo nerūpestingumo ir neveiklumo, t. y. nesiimdamas jokių aktyvių veiksmų ir delsdamas jį (sprendimą) apskusti teisės aktų nustatyta tvarka. Iš esmės Pareiškėjas nenurodė jokių, nuo jo valios nepriklaususių objektyvių aplinkybių, egzistavusių nuo 2018-04-09 (*Inspekcijos sprendimas įteiktas Pareiškėjo uošvei*) iki 2018-08-31 (*Pareiškėjas pateikė skundą Komisijai*),

kurios sukliudė paduoti skundą Komisijai. Pareiškėjo teiginiai, jog apie apskaičiuotą mokesinę prievolę sužinojo tik, kai buvo apribota jo teisė disponuoti banko sąskaitose esančiomis lėšomis, taip pat teiginiai, jog Inspekcijos sprendimas buvo įteiktas jo uošviui, ne tik nėra paremti jokiais objektyviais įrodymais, tačiau ir užkerta kelią tikėti Pareiškėjo sąžiningumu. Apie Pareiškėjo atžvilgiu atliekamus mokesčių administravimo veiksmus Pareiškėjas žinojo (*be kitų dokumentų, 2017-12-12 pranešimas apie mokesstinį patikrinimą Nr. (21.65-32) FR0663-347 Pareiškėjui įteiktas 2017-12-21*), o pašto siunta su Inspekcijos sprendimu įteikta Pareiškėjo uošvei Pareiškėjo deklaruotos gyvenamosios vietos adresu.

Visos šios aplinkybės leidžia daryti išvadą, kad Pareiškėjo skundo padavimo termino praleidimo priežastys yra subjektyvaus pobūdžio, t. y. priklausė nuo Pareiškėjo valios. LVAT savo praktikoje yra pažymėjęs, kad subjektyvaus pobūdžio priežastys nepripažįstamos pagrindu atnaujinti praleistą terminą. Tokios priežastys kaip neapsisprendimas, patiklumas, neryžtingumas, neatsakingumas, nerūpestingumas yra akivaizdžiai subjektyvaus pobūdžio ir negali būti pripažįstamos svarbiomis, sprendžiant praleisto termino atnaujinimo klausimą (*LVAT 2009-12-24 nutartis adm. byloje Nr. A⁵⁵⁶-1527/2009*). Negana to, faktas, kad Pareiškėjas neva nežinojo apie jo atžvilgiu priimtą Inspekcijos sprendimą, taip pat teiginiai dėl pašto siuntos įteikimo Alzheimeriu sergančiam uošviui, parodo ne tik Pareiškėjo nerūpestingumą, bet sudaro prielaidas įtarti Pareiškėją piktnaudžiaujant procesu, t. y. nukeliant Inspekcijos sprendimo apskundimo terminus.

Kadangi Pareiškėjas nepateikė jokių įrodymų, kurie patvirtintų objektyvias priežastis, sutrukdžiusias laiku pateikti skundą Komisijai, o subjektyvios priežastys, kurios akivaizdžios iš byloje nustatytų aplinkybių, kvalifikuotinos kaip Pareiškėjo pasyvumas, nerūpestingumas, galbūt nesąžiningumas, Komisija konstatuoja, kad tokių aplinkybių negalima pripažinti objektyviomis ir nepriklausančiomis nuo mokesčių mokėtojo valios, dėl kurių galėtų būti atnaujintas terminas skundui dėl mokesčio ginčo paduoti. Todėl Pareiškėjo prašymas atnaujinti praleistą terminą skundui dėl Inspekcijos 2018-03-28 sprendimo Nr. (21.63-32)FR0682-93 paduoti netenkintinas, šis Pareiškėjo skundas laikytinas nepaduotu ir jam gražintinas.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 152 str. 5 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Neatnaujinti termino Pareiškėjo skundui dėl Inspekcijos 2018-03-28 sprendimo Nr. (21.63-32)FR0682-93 apskūsti.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 152 str. 7 dalį ir Administracinių bylų teisenos įstatymo 28 str. 1 dalį mokesčio mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskūsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Skundas teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per vieną mėnesį po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo gavimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Galiauskaitė

Komisijos nariai

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Vilma Vildžiūnaitė